

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

ter aggredi, manibus indignis ea committens; Ad hunc enim modum audacissimus *Osias*, cùm rebus iis, quas aggredi minimè licebat, manum iniicere minimè dubitas-
Levit. 13. set, temeritate sua lepram retulit, inuitusque à templo proiectus est; Quandoquidem lex quoque iis, qui lepra compuneti
14. et. 22. atque infecti erant, adiutum ad templum claudebat. Hæc porro admonendi nostri causa literis mandata sunt, ut & temerita-
 tes fugiamus, & pœnas minime patiamur.

Cyrillo. 25.

Marc. 1. Quid tibi utilitatis affert Ioannis in lo-
 cum desertum secessio, quam olim stu-
 diosè imitatus es, cùm nunc cum minimè imiteris, verùm ad priuatas curas te referas, atque in solitudine tumultueris, & ab hominum coetu remotus perturberis? Ete-
 niam externo habitu ac specie quiescere, mentis autem mutationibus ac perturbationibus inquinari, tum sensum caligine perfundit, tum susceptos iam labores extinguit, atque perturbationibus animi profanam ac facilem victoriam reddit, effi-
 citque ut miles abieci scuto fugiat. Por-
2. Tim. 2. rò nemo militans implicat se negotiis se-
 cularibus, ut ei placeat, à quo in militiam ascitus est: verùm arma omni ex parte ge-
 stat, ad id certamen, quod tribuno militari placuerit, se comparans.

Eusebio Episcopo. 26.

Psal. 5. Multi te traducunt, ut pecuniis, ac non Spiritui manuum impositionem in sacris initiationibus committentem. Ac siquidem calumniatores agunt, vim numinis ultricem in scipios attrahunt: siquidem perdet Deus omnes qui loquuntur mendacium. Sin autem vera loquuntur, nosce quem ad finem tendat hoc malum, quod contumeliam in Deum exiguo lucro com-
I. Reg. 2. mutasti. Et quis pro te orabit? Quandoquidem nec pro Ophni & Phinees, qui aduersus Deum, ipsiusque sacerdotium peccauerant, inuentus est quisquam, qui
et 4.

τῶν ταχέων ἔκπρεπων: οὐτοὶ γάρ οἱ τολμηρότατος Οὐρανοὶ αὐθαρίσταις ὑπεβαλλεῖν τοῖς ἀνεγχερίστοις, λέ-
 πραι τῷ θεότει προσαπτέμπτοι, καὶ ἄλλοι παπορρίφεις τὸν ἀνακτέρων, καθέπι τῇ νόμος τοῖς λειφαρά κατε-
 στρυμένοις τὴν εἰσοδον τέτταν ἀπέκλεψαν ἀπίκλεσσον.
 εἴσοδον. ἐγέρθη δὲ ταῦτα πρεσβύ-
 τεσσιν ἥρησι, ἵνα καὶ τὰς τολμα-
 φόρωρες, καὶ τὰς κολάσεις μὴ πέ-
 θωμέν.

Kneißla. xc.

Τί σοι ὄφελος τῆς Ιωάννης πρεσβύτερος τὴν ἔρημον αναχωρήσεως, οὐ πάλαι αὐθαίρεστήν τοις, νῦν δὲ μὴ σκεῖταις· νον μητρόφων, καὶ πρεσβύτερος τοῖς οἰκείας φρουρίδαις παλινορθώπι, καὶ ἐπ' ἐρη-
 μίας θορυβόφων, καὶ καταμόνας ὀ-
 χλαγαδύων. τὸ γάρ πουλαῖδην τῷ Χρι-
 στῷ, καὶ φύραρδος ταῖς καὶ νοῦν προ-
 φάσις, καὶ συγχέσεις, καὶ αχλύος τῶν
 αἰδητοῖς πληροῖς, καὶ ταῦτα πονη-
 θεντα ἀμαρτοῖς, καὶ τοῖς πάθεσι τῶν
 νίκην ευοδεῖς, καὶ ρίζασιν τοῦ ὅπλιτος
 ποιεῖσθεις δὲ πρατευόμενος ἐμπλέ-
 κεται τοῖς τῷ Σίου πραγματείοις,
 ἵνα τῷ πρατολογοποιητῷ ἀρέσῃ, ἀλλὰ
 ὀπλοφόρος ὄλος γίνεται πρεσβύτερος τὸν ἀ-
 πειροντα τῷ ταξιάρχῃ προστασί-
 οντος ἀγάνα.

Eusebius Ἐπίσκοπων. xc.

Πολλοὶ σε κακαδῦσιν, ὡς χείμα-
 τον, ἀλλὰ οὐ πιέμεντα τὰς χρονεσίας
 τῆς μυσταγογίας Ἐπιβέποντα, καὶ εἰ
 μὲν οὐκοφατοῦσι, καθ' ἑαυτῶν ἐπε-
 πασαστο τὰ δίκαια, ἐπειδὴ ἀπολεῖ
 κύριος ταῖς τοῖς λαλοῦτας τὸ
 φεῦδος. εἰ δὲ ἀληθεύεται, γιώθει οὐ
 πελευτῷ τῷ κακῷ, ὅπι μικρῷ κέρ-
 δοις, τοῖς δεινοῖς ιθελέσι ἀντάλλαξεται.
 καὶ τὸς προσενέχεται φέρει σοῦ. ἐπει-
 δὴ μήτε τοῖς Οφνὶ καὶ Φίνεες εἰς
 θεὸν καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτόντων ἱερο-
 σύνην, εὑρέθη τὸς πρεσβευόμενος, ἀλλὰ
 σει

Epistola.

II

εἰς ἔχαστον ὄλεθρον, ὡς τὸ γέρας τοῦ
πίνοντες τῆς ἱερωσύνης, ἐδίθησαν.

deprecatoris partes susciperet; verum in
extremum exitium, ut sacerdotij dignita-
tem prodentes, coniecti sunt.

Φαεισμάνιοφ εὐνόχῳ τῷ παλαιτίῳ. κ.χ.

Αχέω σε τῷσι δέλαισι Βελοις ἐψε-
λεπάν, καὶ ταῖς αἰτήσι μετένθυ
μαρτυρίαις αρμοδίως τοῦς ἀπα-
τατ, ἵνα δὲ πλεονάκτην, καὶ τοῖς ἀλ-
λοτροῖς ὑπεργυνόμορον Σίσιν. καὶ
πάνυ μοι θαυμάζειν ἐσφέρχεται, ὅτι σε
ὁ θεῖος ἥρως οὐκ ἔρωσεν ἐκ τῆς συνε-
χοῦς ἀναγνώσεως, μετέβολὴν τῆς
περιθέσεως ἐργασίαμνος, οὐ μὴ μόνον
τὸν ἀλλοτρίων κωλύων ἔργον, ἀλλὰ
καὶ τὰ περισσότερα σκορπίζειν γουθε-
τῶν. ή τοινυῖς ἀναγνώσκων ὑπεργυ-
νοῖς μὴ ὑπεργνάσκων ἀνάγνωθι.

Εὔσεβοφ ὑποκόστῳ. κη.

Πολὺν πολλοῖς ἔρως ἐγγίγνεται,
ἀλλὰ δὲ σωμέρχεται ταῖς Σουλάσις, ὡς
ἀνέφικτος. ὃ τε γέρες Σασιλείας πᾶς
ὁ Σουλόμορος ἐφικυῆται ὃ τε πεντε-
σίας, ὃ τε οὐζυγίας οὐδὲ βούλεται. εἰ
τοίνιος, ὡς φήσι, καὶ Ζώσιμος εἰσφρήσα-
ἔσατον τοῖς τῷ θεῷ μιτησίοις ἀν-
τιχείων βιάζεται, μεθέπετο δῆρε τῆς ἀ-
κριβείας σου, ὅπι λεπροῖς τῷ θεῷ ναὸς
ἀποκλείεται, μέχεις ἀν τῶ πά-
θους λάθην ἀποστιξάωται.

Δουκίᾳ ἀρχιδιακονίῳ πηλαγοῖς. κθ.

Εἰσόφθαλμοι ὑποκόπτες τυγχάνου-
σιγοι τῷ σεπτῷ θυσιατηκειν θρησκονοι,
σὺ δὲ τόπων καὶ συγχωνοτητεο ἡεώ ἀρ-
χεις, ὄλος ὄφθαλμοις ὑφέλαξις ὑπο-
χειν. ὡς τὸ ξῶνα πολυόμητα, ἐπει-
δὸν καὶ τῇ τοῦς τὸ θεὸν ὀλεῖνα μιη-
ἐγμέτηπε ψηφίζειν, ὡς μανθάνω, ἀλλὰ
μονητῇ λειτουργίᾳ, καὶ μὴ σκοτίζειν
τοῖς φάλοις ὑπεπιδεύμασι, καὶ τὸν
πίπονον ὀλεῖν καὶ χρόνον, καὶ τὸν
πειθόμορον τοῖς ἀχειποῖς ὑποκό-
πτον, καὶ γεράνειν τὸ θεῖον βύρα.

Pharismatio Eunicho palati. 27.

Audio te in diuinorum librorum medi-
tatione versari, eorumque testimoniosis cō-
modē ad quosuis vti: verūm in avaritiae stu-
dere, atque in aliena bona insano quodā
imperu ferri. Ac mihi valdē mirari subit,
qui factum sit, ut diuinus amor te minimè
sauciārit, nec ex assidua lectione, volunta-
tis atque instituti mutationem effecerit;
qui non modo aliena concupiscere ve-
tat, sed etiam propria spargere monet.
Quare aut legens agnosce, aut non agno-
scens lege.

Eusebīo Episcopo. 28.

Multarum rerum amor in animis ori-
tur: at voluntatem non comitur, ut cūm
ciusmodi est, ad quem peruenire quisquā
nequeat. Neque enim regnum, qui quis
vult, consequitur: nec opes, nec coniugia
quale vult. Quamobrē si Zosimus, ut scri-
bis, impudenter seipsum, ac per vim, in
Dei mysteria immittere conatur, diligen-
ter cura ut intelligat, Dei templum lepro-
sis tamdiu clausum esse, quoad contractū
ex morbo vitium absterferit. Lxxii. 22.

Lucio, Pelusij Archidiacono. 29.

Si venerandi altaris Diaconi, Episcopi
oculi sunt, profectō cum tu Dei permisso
ipsis præsis, totus oculus esse debes, quem-
admodum animalia illa plurimis oculis Ezech. i.
prædicta (quoniam etiam propinquitatis Or. 10.
ad Deum ratione, ea imitaris, non vita, ut
audio, sed sola muneris sacri functione) ac
non improbis studiis atque consiliis, & ho-
norandum illum chorum ac sodalitium,
& Episcopum tibi temere ac sine iudicio
morem gerentem obscurare, diuinū quo
sacrarium per avaritiam contaminare, dū
opes tibi ipsi per nummariam manuum